

ZAKON I MORTES

Kur, atje qofinë, vdes no njeri në Mirditë, një person që quhet "thirës morte" lajmon fisin si pas instruksioneve të mara nga shtëpia e të vdekurit. Kokë më kokë lajmohen e edhe miqtë.

Fisi atëhere kudeset për ndreqjen shtëpisë, për të bërit e gjellës, për të prurit dru nga mali e për të tjera. Njerëzit e shtëpisë s' bëjnë gjë tjetër veç se të rinë afër qivurit edhe të vajrojnë të vdekurin.

Këtë e lajnë graë po të jetë grua, dhe burrat po të jetë burrë. Pastaj e veshin me robat më të mira, i kryqëzojnë duart në të cilat i shkojnë "uratën" (një lloj respiesh me një kqyqkë), dhe e shtrinë mi një soj shkalle pe druri e cila quhet "vigj". Kjo përdoret për të transportuar kufomën gjer në kishë ku fisi edhe fshati i bën qivurin pe drase.

Natën të vdekurin e venë brenda, kurse ditën e shpien n' obor, ku e kanë shtrirë mi vigjin. Në krye ri nëna dhe rotull rinë motrat dhe të afërmit. Mi kokën e të vdekurit ndezin "qira".

Miqtë bien kafe dhe ay i afërmi sjell dash ose një tjetër bagëti. Gjithpo kështu bën edhe nipi.